

Keld Albrechtsen (EL):

Det, ministeren nu i virkeligheden forsøger at fortælle os, er – som jeg hører de tal, ministeren nævner, fra før folkeafstemningen blev udskrevet og så til nu – at årsagen til, at der er et højere rentespænd i dag, end der var før folkeafstemningen blev udskrevet, altså er, at regeringen traf den beslutning at udskrive den folkeafstemning. Ellers ville der ikke have været den forskel i rentespændet.

Er det det, ministeren forsøger at fortælle os? For så belyser det jo yderligere, hvor fejlagtig en beslutning statsministeren dengang traf, men jeg kan jo ikke tro, det er det, ministeren mener.

Jeg vil bare gerne høre, om det virkelig er sådan, at ministeren tror, at selve det forhold, at folkeafstemningen blev udskrevet, er det, der kan forklare forskellene i de tal.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er til hr. Frank Dahlgaards spørgsmål. Jeg synes, det ville være konstruktivt, hvis debatten også her om onsdagen kunne holde sig til det faktuelle.

De tal, jeg oplyser, og som hr. Frank Dahlgaard selv bekræfter, viser, at der i forhold til først på dette år og til nu er sket en stigning i rentespændet. Det er uomtvisteligt korrekt. Og hvis de danske renter er faldet mere end de tyske renter, kunne det jo være, fordi de tyske renter – jeg har ikke tallene med, jeg stiller ikke spørgsmål, jeg ræsonnerer åbent – ikke var steget så meget som de danske, hvor det lange rentespænd var meget volatil til månederne op til folkeafstemningen. Så det er ikke for at polemisere eller noget som helst, jeg prøver bare at afdekke sagen.

Til hr. Peter Skaarup: Det er jo meget, meget nemt at gå tilbage til onsdagsspørgsmålene gennem foråret, hvor jeg har stået her på den samme plads og set på hr. Peter Skaarups plads og haft disput om de her spørgsmål. Det er jo meget nemt at kontrollere, hvad jeg har sagt. Og jeg har ikke udtrykt mig på den måde, som hr. Peter Skaarup lægger mig i munden, og det ved hr. Peter Skaarup ganske udmærket.

Jeg har endda fået ros fra en partifælle, der hedder hr. Kristian Thulesen Dahl, for ikke at stå og skabe store kaosagtige beskrivelser af, hvordan virkeligheden kunne se ud, hvis det blev et nej. Så det vil jeg gerne afvise at få lagt i munden. Og jeg er ikke enig i vismændenes vurdering, det har vi også talt om før.

Til hr. Keld Albrechtsen: Næh, jeg siger ikke, at forskellen i rentespændet nødvendigvis er en følge af folkeafstemningen. Jeg peger bare på, hvad der er af forandringer. Når jeg får spørgsmål her i salen, så prøver jeg at sige: Jamen der er sket nogle ændringer. Hvad baggrunden for de ændringer er, det kan man jo selvfølgelig gisne om, og det vil jeg nødig stå her og sige et eller andet meget håndfast om.

Men når jeg får spørgsmålet om ændringer fra dagen før den 28. september og til nu, så synes jeg, for at nuancere billedet, at det er reelt at svare på, hvad der er sket fra begyndelsen af året og til nu.

Frank Dahlgaard (UP):

Der er ikke noget i de oplysninger, jeg har, som skulle sige, at ministeren ikke har ret i sine tal. Det har jeg også. Og derfor er jeg glad for, at ministeren henviser til den kurvegraf, som vi begge to har, og som viser, at ministeren lige præcis ved at tage udgangspunkt i februar/marts måned tager den korte periode, hvor rentespændet har været nede i bund, dér, hvor rentespændet nu er på vej ned igen.

Går vi 1 år tilbage, så var rentespændet oppe over en halv procent, og det var det altså også i maj, juni og juli måned, og så er det faldet igen, og det er også faldet efter afstemningen. Dette er en kendsgerning.

Må jeg spørge til sidst, om ministeren vil bekræfte, at den danske obligationsrente i dag er på niveau med eurorenten i eurolandet Belgien og i eurolandet Italien. Vi er nede på eurorenteniveau i dag, sådan som Berlingske Tidende beskriver det den 6. oktober, er det ikke korrekt?

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg kan bekræfte, at økonomiministeren har været i spørgetiden mange gange og har sagt mange ting. Jeg har ikke adgang til lige nu her at kunne citere ministeren præcist, men ministeren har også deltaget i andre arrangementer end lige spørgetiden, og dér kan jeg i hvert fald tydeligt huske, at ministeren har givet indtryk af, at hvis det blev et nej, så ville der i løbet af den 29. september eller dagene efter blive et voldsomt pres på den danske krone. Det har regeringens repræsentanter sagt generelt hen ad vejen. Dér ville der komme spekulation, så ville der ske en rentestigning. Vi har diskuteret, hvor meget den ville blive, ja, nejsiden tror jeg endda, herunder mig selv, har været inde på, at det måske var rigtig nok, at der ville ske en lille